

Gorączka jako objaw choroby: definicja gorączki, kiedy i jak obniżyć temperaturę, następstwa gorączki.

Gorączka - jest jednym z najczęstszych objawów stanów chorobowych i stanowi jedną z głównych przyczyn zgłaszania się z dzieckiem do pediatry. Przyjmuje się, że prawidłowa temperatura ciała mierzona pod pachą wynosi **36,6°C**. Terminu gorączki używa się w odniesieniu do temperatury ciała przekraczającej **38°C**.

Gorączka jest zwykle objawem stanu zapalnego, może wystąpić z błahego powodu lub może towarzyszyć poważnym problemom zdrowotnym. Gorączka to jeden z podstawowych mechanizmów obronnych organizmu, który powstał jako nieswoiste wsparcie dla układu odpornościowego, w odpowiedzi na atak czynników zakaźnych (bakterii, wirusów, grzybów, pasożytów).

Gorączka może wystąpić również w przebiegu alergii, chorób autoimmunizacyjnych, nadczynności tarczycy, nowotworów.

Gorączka jest traktowana jako zjawisko korzystne. W jej następstwie ulegają przyspieszeniu procesy metaboliczne, krew szybciej krąży, przyspieszając napływ w miejsce zapalenia komórek i białek biorących udział w reakcjach obronnych organizmu. Jednak z drugiej strony gorączka zaburza produkcję przeciwciał i zjawisko fagocytozy, czyli pochłaniania mikroorganizmów, toksyn i zanieczyszczeń przez komórki układu obronnego, szczególnie gdy gorączka trwa dłużej niż kilka dni.

Gorączce zwykle towarzyszy :

uczucie zimna, złe samopoczucie, ból głowy i mięśni oraz dreszcze.

Należy zapewnić dziecku:

spokój dogodne warunki do snu. Podwyższenie temperatury ciała powoduje zwiększenie zapotrzebowania organizmu na płyny. Dzieje się tak, ponieważ gorączkujące dziecko traci płyny wskutek wzmożonej potliwości, zwiększonego wydalania moczu, wzmożonej perystaltyki jelit oraz szbszego oddechu (straty pary wodnej). Kilkudniowa gorączka może prowadzić do odwodnienia w sytuacji, gdy dziecko nie otrzymuje odpowiedniej ilości płynów. Przyjmuje się, że podwyższenie temperatury ciała o każdy 1 °C zwiększa zapotrzebowanie organizmu na płyny o 10%. Należy często podawać dziecku coś do picia, najlepiej chłodne lub zimne napoje. Nie powinno się zmuszać dziecka do jedzenia stałych pokarmów

Zaleca się - stosowanie jednego z dwóch leków przeciwgorączkowych, które jednocześnie działają przeciwbólowo- **ibuprofen** lub **paracetamol** (ich preparaty są dostępne bez recepty pod różnymi nazwami handlowymi). Optymalne działanie leków następuje po ok. 1,5-2h od podania. Zgodnie z obowiązującymi wytycznymi paracetamol i ibuprofen powinny być podawane w stałych odstępach czasowych, a nie doraźnie po stwierdzeniu gorączki. Leki przeciwgorączkowe u dzieci podaje się doustnie pod postacią syropku lub doodbytniczo w formie czopków. Jeśli gorączce towarzyszą objawy zapalenia (ból, obrzęk, zaczerwienienie), w pierwszej kolejności zaleca się podanie ibuprofenu. Podawanie naprzemienne paracetamolu i ibuprofenu zaleca się tylko wówczas, gdy jeden z tych leków jest nieskuteczny przy podawaniu odpowiednich dawek i przestrzeganiu odstępów czasowych.

Metody fizycznego oziębiania organizmu

(chłodne okłady, kąpiel ochładzająca), są zalecane wyłącznie w przypadku równoczesnego stosowania leków przeciwgorączkowych.

U małych dzieci do 4. roku życia gorączka,

niezależnie od przyczyny może spowodować krótką utratę przytomności, zwykle z napadem drgawek toniczno- klonicznych. U dzieci i osób dorosłych z padaczką lub organicznymi uszkodzeniami ośrodkowego układu gorączka może wywołać napad drgawek. Gorączkę należy traktować jako normalny objaw chorobowy, jeden z elementów stanu zapalnego, który często wyprzedza wystąpienie pozostałych objawów choroby. Dopiero mając pełen obraz choroby można wdrożyć odpowiednie leczenie.

Gorączkujące dziecko trzeba pilnie obserwować, szczególnie do chwili pojawienia się innych objawów choroby, np. nieżyty dróg oddechowych czy zaburzeń w pracy przewodu pokarmowego.

Natychmiastowa pomoc

jest potrzebna w przypadku zaburzeń świadomości, drgawek, pojawieniu się na skórze lub śluzówkach wybroczyn, bólów głowy, którym towarzyszą wymioty i zaburzenia połykania.

